

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
VRHOVNI SUD  
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE  
Broj: 07 0 U 013914 23 Uvp 2  
Sarajevo, 29.11.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Milosavljević-Jančić Nevenke, kao predsjednice vijeća, Danilović Edine i Mahić-Samardžić Amele, kao članica vijeća, te Pita Minele kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice D. D. iz L.,..., protiv akta broj: FZ1/4-49-3-832-7/10 od 05.12.2016. godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 013914 22 U 2 od 30.05.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 29.11.2023. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 013914 22 U 2 od 30.05.2023. godine, se preinačava i rješava:

Tužba tužiteljice se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: FZ1/4-49-3-832-7/10 od 05.12.2016. godine i prvostepeno rješenje direktora Središnje administrativne službe Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj: FZ1/4-49-3-832-4/10 od 16.09.2016. godine se poništavaju i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj: 07 0 U 013914 22 U 2 od 30.05.2023. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužiteljice, podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude (stav 1. izreke presude), te je odbijen i zahtjev tužiteljice za naknadu troškova postupka (stav 2. izreke presude). Navedenim osporenim rješenjem je odbijena kao neosnovana žalba tužiteljice izjavljena protiv prvostepenog rješenja direktora Središnje administrativne službe Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje broj: FZ1/4-49-3-832-4/10 od 16.09.2016.godine (donesenim u izvršenju presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 010746 15 U od 10.08.2016.godine), kojim je prihvaćen zahtjev za pristup informacijama D. D. iz L. za slobodan pristup saopštavanja informacija a prema postojećim podacima Federalnog zavoda PIO/MIO-Županijsko-Kantonalne službe Livno i daju se slijedeće informacije, koje su taksativno pobrojane tačkom 1. dispozitiva prvostepenog rješenja, dok je tačkom 2. dispozitiva navedenog rješenja odbijen prijedlog tužiteljice za naknadu troškova postupka, jer isti nisu specificirani niti navedeni u sudskom postupku, niti ih je sud presudom dosudio.

Protiv presude prvostepenog suda tužiteljica je podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, zbog povrede federalnog zakona o postupku i povrede federalnih zakona i propisa. U zahtjevu navodi da sud nije odgovorio na sve navode iz tužbe; da sud nije naveo razloge nedonošenja rješenja o prijedlozima za izvođenje dokaza uvidom u podneske tužiteljice kojima je tokom upravnog postupka osporila izjave zaposlenika

tuženog, niti je odlučio o zahtjevu za pristup protokolima tuženog za odnosni period; da tužiteljici nije omogućen uvid u svu dokumentaciju, iako sud u pobijanoj presudi tvrdi da nije povrijeđeno načelo saslušanja stranke, te čak navodi i da „sve da tužiteljici nije omogućeno učešće u postupku kod tuženog, tu povredu pravila postupka otklonio bi sud jer je u predmetu zakazao dvije rasprave na koje tužiteljica nije pristupila“, kao i drugi navodi, te takođe prigovara i odluci suda o troškovima postupka, smatrajući da joj pripada pravo na naknadu istih. Predlaže da se zahtjev uvaži, presuda prvostepenog suda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev tuženi je predložio da se zahtjev odbaci kao neblagovremen, smatrajući da je zahtjev tužiteljice podnesen nakon isteka roka od 30 dana od prijema presude, a opreza radi je istakao da su tužiteljici dostavljeni svi podaci kojima tuženi raspolaže, ali da tužiteljica godinama traži podatke koje tuženi ne posjeduje, te iste ne može ni dostaviti, kao i da je odluka prvostepenog suda pravilna i zakonita, te da zahtjev tužiteljice stoga treba odbiti.

Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru od 30.05.2023. godine odbijena je tužba tužiteljice kao neosnovana, jer je nakon provedenog postupka prvostepeni sud ocijenio da je u postupku tuženi pravilno odlučio kada je odbio žalbu tužiteljice izjavljenu protiv prvostepenog rješenja, jer je tužiteljici omogućen pristup svim svim traženim informacijama, te da tuženi nije mogao dati informacije sa kojima ne raspolaže, odnosno obrasce M4 za 1992.godinu i 1993.godinu, jer im iste nije dostavila Ekonomska škola Livno.

Ovaj sud je prije svega cijenio navod tuženog da je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesen neblagovremeno, pa je našao da isti ne stoji, jer je prema podacima spisa u predmetu (dostavnica o uručenju) tužiteljici pobijana presuda uručena dana 08.07.2023.godine, a zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je podnesen dana 07.08.2023.godine, nakon trideset dana od dana prijema presude, dakle u roku koji je propisan odredbom člana 42. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Nakon što je Sud ocijenio da je podneseni zahtjev blagovremen i izjavljen od ovlaštenog lica, ispitao je pobijanu presudu u granicama zahtjeva, te je ocijenio da su pobijana presuda, kao i odluke upravnih organa, donesene uz povredu pravila postupka.

Odredbom člana 121. Zakona o upravnom postupku (Službene novine Federacije BiH, broj: 2/98, 48/99 i 61/22) je propisano da upravni postupak pokreće nadležni organ po službenoj dužnosti ili povodom zahtjeva stranke.

Prema obrazloženju pobijane presude, kao i prema obrazloženjima nadležnih organa, proizilazi da je predmetni postupak pokrenut po zahtjevu tužiteljice, ali u spisima predmeta se ne nalazi zahtjev tužiteljice, te ovaj Sud nije mogao utvrditi na šta se isti odnosi, odnosno kojim je konkretno dokumentima tužiteljica tražila da joj se omogući pristup. Tim prije što tužiteljica u svojoj žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od

16.09.2016.godine navodi da je zahtjev podnesen dana 27.05.2009.godine, a da prvostepeni organ pogrešno navodi da se radi o zahtjevu tužiteljice od 13.03.2009.godine, iz čega bi proizašlo da je tužiteljica uputila više zahtjeva, ali kako u spisima predmeta nema niti jednog zahtjeva, to ovaj sud nije mogao ni ispitati zakonitost donesenih rješenja, a time ni pobijane presude. Pored toga, tuženi u svom odgovoru na zahtjev navodi da su „tužiteljici dostavljeni svi podaci kojima tuženi raspolaže, ali da tužiteljica godinama traži podatke koje tuženi ne posjeduje, te iste ne može ni dostaviti“, međutim iz dispozitiva prvostepenog rješenja se ne može zaključiti o kojim je to podacima riječ kojima tuženi ne raspolaže, jer dispozitivom rješenja nije odlučeno da se odbija dio zahtjeva koji se odnosi na te određene podatke.

Stoga je ovaj sud, u skladu sa odredbom člana 46. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, presudu prvostepenog suda preinačio, na način da se tužba tužiteljice uvažava, osporeno rješenje tuženog i prvostepeno rješenje poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak, a kako bi prvostepeni organ prije svega utvrdio o kakvom se konkretno zahtjevu tužiteljice radi, odnosno da pozove tužiteljicu da svoj zahtjev precizira pismenim podneskom, ukoliko je to potrebno, te da nakon toga provede postupak i donese pravilnu i zakonitu odluku, imajući u vidu primjedbe ovoga Suda.

Zapisničar  
Pita Minela, s.r.

Predsjednica vijeća  
Milosavljević-Jančić Nevenka, s.r.